

Arrest

nr. 300 945 van 2 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 17 april 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VANDERSCHUEREN *loco* advocaat B. BRIJS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u in het bezit van de Kameroense nationaliteit, behoort u tot de Baba I stam en bent u moslim.

U hebt een eerste verzoek om internationale bescherming in België ingediend op 25 juli 2018. Dit verzoek was het voorwerp van een beslissing van het Commissariaat-generaal op de 26 februari 2021. De Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing verworpen in zijn arrest nr. 260181 van 6 september 2021.

Op 15 februari 2023 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in te België.

Tot staving van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

U stelt dat u niet kan terugkeren naar Kameroen gezien de oorlog blijft doorgaan. U verklaart ook dat uw broer I. in Kumba psychische problemen heeft en dat u daarom niet kan terugkeren. Uw broer S.A. (CG-nummer: [...]; OV-nummer: [...]) heeft op 3 maart 2021 een VIB ingediend te België. Op 14 februari 2023 heeft uw broer een beslissing "Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus" ontvangen. U stelt dat uw broers I. en Z. ook worden lastiggevallen in Douala en dat ze willen vluchten. U haalde ook nog aan dat u politiek actief bent in België, maar dat u de leiders niet vertrouwt omdat ze het geld dat werd ingezameld niet hebben gebruikt om te sturen naar vluchtelingen. U deed mee aan twee manifestaties in België, waar u foto's van heeft. U stelt verder nog dat u zal kunnen worden vermoord omdat er video's online zijn gegaan toen u in China was.

Ter staving van uw huidig verzoek, legt u de volgende documenten, voor: opmerkingen van uw advocaat, een OCHA rapport over de situatie in Kameroen, een HRW-rapport over de gebeurtenissen in Kameroen uit 2022, een COI-focus over Kameroeners die terugkeren naar Kameroen uit 2022, een rapport van de US Immigration Services over de toegang tot Temporary Protected Status in de Verenigde Staten, de beslissing "Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus" van uw broer S.A.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielerzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u bij terugkeer kan vermoord worden omwille van video's die online kwamen in China, het feit dat u aan twee manifestaties deelnam in België en vanwege de oorlog in Kameroen. Verder haalt u ook nog wijzigingen aan in uw familiale situatie: uw jongere broer T.S.A. die een VIB indiende in België en een beslissing "Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus" ontving.

Met betrekking tot de bijkomende attesten die u en uw raadspersoon aanbrengen – het OCHA situatierapport over Kameroen, het HRW-rapport van de gebeurtenissen in Kameroen in 2022, de COI Focus over de behandeling van terugkeerders in Kameroen, het rapport van de US Immigration Services over tijdelijke bescherming vanwege een aan de gang zijnde gewapend conflict – het argument dat de

algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst dermate gewijzigd is dat u in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, moet immers worden opgemerkt dat de stukken die u aanbrengt geen aanwijzingen in deze zin bevatten. Integendeel, deze informatie maakt louter melding van bepaalde gegevens – de situatie in Engelstalig Kameroen, de belangrijkste gebeurtenissen in Kameroen van 2022, de houding van de autoriteiten ten aanzien van mensen die terugkeren naar Kameroen en de toekenning van tijdelijke bescherming door de overheid van de Verenigde Staten omwille van het aan de gang zijn van een gewapend conflict in de Engelstalige en Noordelijke regio van Kameroen – die volledig in het verlengde liggen van de eerdere beoordeling door het CGVS.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

*Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.”** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om **een gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.*

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, in de regio Littoral waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

*Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.*

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, in de regio Littoral. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt, zoals reeds omstandig werd gemotiveerd in de beslissing "Weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming" die werd genomen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, dewelke werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrestnummer 260181).

Wat betreft uw verklaringen dat uw broer T.S.A. een subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen dient er op gewezen te worden dat elk verzoek om internationale bescherming steeds op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht dient te worden, rekening houdend met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Het feit dat uw broer een subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen wijzigt niets aan het feit dat u - die reeds een hoge mate van zelfredzaamheid vertoonde door alleen twee jaar als leerkracht Engels in China te werken, zonder enige kennis van de taal daar - zich wel kan vestigen in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, in de regio Littoral.

De beslissing "Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus" van uw broer S.A., genomen door het CGVS, die u voorlegde heeft eveneens geen invloed op bovenstaande vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;
- Artikel 48/3, 48/4, 57/6/2, 57/5ter van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- Artikel 62 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"2. Uit het geheel van de verklaringen van verzoeker en van de stukken die hij heeft neergelegd ter ondersteuning van zijn volgend verzoek om internationale bescherming, blijkt dat de heer T. een vrees om vervolging koestert in geval van terugkeer naar Kameroen.

Hij stoelt dit volgend verzoek enerzijds op de huidige crisissituatie in Kameroen, meer bepaald de oorlogssituatie in de Engelstalige regio's waar verzoeker van afkomstig is. Gezien de duur en de intensiteit van het conflict, is de situatie ter plaatste nog verslechterd.

Anderzijds wijst hij op zijn precaire situatie. Ook de persoonlijke, familiale situatie van verzoekende partij dient in aanmerking te worden genomen.

Verzoekende partij heeft geen opvangnetwerk in Kameroen waar zij terecht kan.

Verzoeker geeft hierbij bijkomend aan dat zijn jongere broer gevlucht is uit Kameroen om in België bescherming te zoeken dewelke hij ook gekregen heeft.

Gedurende zijn verhoor bij DVZ heeft hij onder meer het volgende verklaard: [...]

Het geheel van deze elementen vormen duidelijk nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken om voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking te komen.

Zijn aanvraag had bijgevolg minstens ontvankelijk moeten worden verklaard.

2. Verzoeker benadrukt dat in het kader van de ontvankelijkheidsbeoordeling van het volgend verzoek om internationale bescherming, enkel moet worden onderzocht of er sprake is van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, zonder dat de gegrondheid van het verzoek moet worden beoordeeld.

[...]

3. Het CGVS meent onterecht dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken om voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking te komen, noch dat het zelf over dergelijke elementen zou beschikken.

Het voldoet bij deze beoordeling niet aan de hierboven uiteengezette plicht om over te gaan tot een grondig onderzoek, en doet met name blij van een gebrek aan zorgvuldigheid.

3.1. In de eerste plaats is de negatieve beslissing van het CGVS manifest onvoldoende gemotiveerd. De motivatie is daarnaast ook foutief.

Zo stelt het CGVS dat er "zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen."

Nochtans geeft verzoeker aan dat zijn persoonlijke situatie in geval van terugkeer zeer precair zou zijn, dit zowel in het onderhoud bij DVZ op 20.03.2023 als in de begeleidende brief van verzoekers raadsman van 02.03.2023.

In de begeleidende brief wordt volgende situatieschets gegeven van verzoekers huidige familiale situatie in Kameroen: [...]

Verzoeker vermeldt bijgevolg verschillende elementen die aannemelijk maken dat zijn persoonlijke, familiale situatie actueel in belangrijke mate gewijzigd is in vergelijking met zijn eerste verzoek om internationale bescherming en dit een terugkeer onmogelijk maakt.

Het gaat onder meer om:

- langdurig verblijf in België en contact met landgenoten die de afscheidingsbeweging steunen
- vlucht van broer T.M. naar Nigeria
- precaire situatie van de broers T.Z. en T.I. die in Douala verblijven en een manier zoeken om te kunnen vluchten wegens constante afpersing door autoriteiten
- erkenning subsidiaire bescherming van broer T.S.A.

Dit zijn elementen die substantieel verzoekers situatie ter plaatste hebben gewijzigd en aldus ook de mogelijkheid van een intern vestigingsalternatief, minstens dient dit onderzocht te worden om er een evaluatie van te kunnen maken.

Des te meer geldt het redelijk karakter van een substantieel gewijzigde, persoonlijke, familiale situatie in Kameroen doordat aan verzoekers broer bij beslissing van 14 februari 2023 de subsidiaire bescherming is toegekend. Dezelfde familiale situatie heeft deze normaliter ingeroepen.

Dat het Commissariaat-generaal in zijn beslissing stelt dat verzoeker geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd en evenmin nieuwe documenten heeft aangebracht, steunt dan ook niet op de elementen van het dossier, is ronduit onzorgvuldig en een manifest foute motivering. De feiten worden immers niet juist naar recht geïnterpreteerd.

Eveneens wordt op geen enkel wijze gemotiveerd waarom de vergelijkbare situatie van verzoekers broer S. het CGVS niet aanzet tot een onderzoek ten gronde van verzoekers aanvraag. Hierbij merkt verzoeker bijkomend op dat hij reeds bijna 5 jaar in België verblijft wat maakt dat zijn sociaal netwerk (naast het familiale) in Kameroen geringer is dan dat van zijn broer S., wat verzoekers persoonlijke situatie a priori nog precairder maakt dan deze van zijn broer, minstens dient dit onderzocht te worden.

Er lijkt hier dan ook sprake te zijn van manifeste onwil van het CGVS om te willen inzien dat verzoeker doorheen zijn verklaringen en neergelegde stukken heeft trachten duidelijk te maken dat hij een vrees voor vervolging koestert in geval van terugkeer naar Kameroen en dat deze vrees, naast de algemene situatie, steun vindt in zijn uiterst preciaire persoonlijke en familiale situatie.

Uiteraard vraagt verzoeker niet dat hem een beschermingsstatus dient toegekend te worden op basis van de erkenning van zijn broer. Hij wijst er enkel op dat dit een belangrijk en nieuw element is dat samen met de achterliggende gewijzigde familiale situatie in Kameroen minstens onderzocht dient te worden om te kunnen komen tot een zorgvuldig en correct gemotiveerde beslissing, quod non.

Enkel stellen dat verzoeker een hoge mate van zelfredzaamheid heeft aangezien hij twee jaar in China heeft gewerkt, is manifest onvoldoende. De situatie in Kameroen, waar een oorlog woedt, is in niets te vergelijken met de Chinese (economische) realiteit. Verzoeker brengt hiervoor concrete elementen uit het familiale milieu aan die een grondig onderzoek rechtvaardigen, net als hij wijst op de verslechterende, algemene situatie zoals hieronder beschreven.

3.2. Daarenboven maakt het CGVS geen beoordeling op basis van de actuele landeninformatie. Het meest recente rapport waarop het CGVS zich baseert dateert van 19 november 2021. Ook op dit punt is de beslissing bijgevolg onzorgvuldig en onjuist gemotiveerd.

Verzoeker brengt de rechtspraak van uw Raad in deze in herinnering. Bij arrest nr. 248 333 van 28 januari 2021 stelt uw Raad dat actuele landeninformatie essentieel is om toe te laten het risico in hoofde van een individu te beoordelen. Het gebrek aan actuele landeninformatie maakt het dan ook onmogelijk om een correcte beoordeling te maken van een eventuele nood aan internationale bescherming.

Verzoeker zal hieronder aantonen dat de actuele landeninformatie die door hemzelf is aangebracht niet is onderzocht met toepassing op zijn concrete geval.

Ook wijst verzoeker nogmaals op de samenwerkingsplicht die rust op de asielinstanties. Deze houdt in dat [...]

Geen enkele recentere landeninformatie is zelf door verwerende partij aangebracht wat dan ook een duidelijke schending van de samenwerkingsplicht inhoudt.

Gezien het een relatief recent conflict betreft, is het bijkomend belangrijk steeds actuele informatie te hebben. Naast de situatie in de Engelstalige regio's zelf dient hierbij ook gekeken te worden naar de humanitaire situatie in heel Kameroen en hoe deze mogelijks wijzigt, onder meer door de druk van binnenlandse vluchtelingenstromen.

Uit de actuele bronnen aangebracht door verzoekers raadsman bij diens begeleidende brief van 2 maart 2023, blijkt aldus dat: [...]

Ook geeft verzoeker aan hoe door het noodgewongen opschorten van humanitaire hulp de reeds zeer ernstige situatie in de Engelstalige regio's nog verslechtert voor de burgers. De VN instelling IOM UN MIGRATION bevestigt bij update van 19 januari 2023 op haar internetpagina de continue geweldspiraal waar de Engelstalige regio's in verstikt blijven: [...]

Hij duidt eveneens hoe de mensenrechtenschendingen mensenrechtenorganisaties danig verontrusten. In het HRW rapport 2022 over Kameroen staat dat: [...]

Het HWR World Report 2021 maakt bovendien reeds duidelijk dat zeer streng wordt opgetreden tegen mensen die worden gelinkt aan politieke oppositie: [...]

Verzoeker onderlijnt hierbij dat meerdere grote asiellanden de subsidiaire beschermingsstatus toekennen aan Engelstalige Kameroeners. Zo besliste onlangs in juni 2022 de Verenigde Staten om deze beschermingsstatus systematisch te verlenen voor een duur van 18 maanden menend dat een veilig intern alternatief tot vestiging quasi niet mogelijk is voor Engelstalige Kameroeners. Op basis hiervan komt naar voren dat de humanitaire situatie in Kameroen actueel dermate verontrustend is.

Uit dit neergelegd Amerikaans document wordt inzake de humanitaire situatie in Kameroen het volgende besloten: [...]

Uit de COI focus van het CGVS van mei 2022 waarop verzoeker ook de aandacht vestigde in het begeleidend schrijven van 2 maart 2023, blijkt bovendien dat Engelstaligen bij terugkeer door de autoriteiten gevisieerd worden en bij verdenking van activiteiten of banden met afscheidingsbewegingen ernstige schade dreigen te ondervinden.

Het is belangrijk te benadrukken dat al deze bronnen dateren van na de afsluiting van het eerste verzoek om internationale bescherming en zetten dus de eerdere overwegingen om niet tot bescherming over te gaan op losse schroeven.

In dergelijke context is het manifest duidelijk dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker zeer onveilig is. Dit blijvend geweld zoals uit deze actuele rapporten als nieuwskanalen blijkt, dient als nieuwe element aanvaard te worden en bijgevolg opgenomen te worden in de beoordeling van de vraag om internationale bescherming.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft reeds erkend dat nieuwe documenten waaruit de verslechterde veiligheidstoestand in de regio van herkomst blijkt, waardoor de eventuele terugkeer van de verzoeker naar zijn woonplaats in zijn land van herkomst wordt verhinderd, door de CGVS onderzocht moet worden als mogelijk nieuw element (zie RvV arrest nr. 127.909, 6 augustus 2014).

In casu, dient een dergelijk onderzoek ten gronde te gebeuren. Verkeerdelijk stelt verwerende partij dat de nieuw aangebrachte stukken over de situatie in Kameroen de vermelding van bepaalde gegevens zijn die volledig in het verlengde liggen van de eerdere beoordeling door het CGVS. Dat bijvoorbeeld de Verenigde Staten in juni 2022 beslisten om de beschermingsstatus systematisch te verlenen aan Engelstalige Kameroeners voor een duur van 18 maanden menend dat een veilig intern alternatief tot vestiging quasi niet mogelijk is, duidt op een verslechterende situatie in Kameroen, minstens dient dit onderzocht te worden.

De verwerende partij kan zich voor dergelijke evaluatie niet baseren op rapporten die dateren uit 2021. Dat is manifest onzorgvuldig.

Gezien deze in de begeleidende brief toegevoegde stukken objectieve landeninformatie betreffen omtrent de algemene situatie in Kameroen, kon het CGVS hier niet onwetende over zijn en had het dit in aanmerking moeten nemen.

Aansluitend herhaalt verzoeker dat hij verschillende concrete elementen heeft aangebracht die aantonen dat zijn persoonlijke, familiale situatie dermate precair is dat een terugkeer in het huidige Kameroen onmogelijk is.

De actuele landeninformatie die verzoeker heeft aangebracht is bij de bestreden beslissing niet getoetst geweest aan deze concrete elementen wat manifest onzorgvuldig is. Des te meer is dit geval wetende dat zijn broer S.A.T. op 14 februari 2023 een subsidiaire bescherming is verleend.

Ook over het gegeven dat hij ondertussen bijna 5 jaar in België verblijft en hier veelvuldige contacten heeft met andere Kameroeners in België die actief de separatistische zaak ondersteunen, wordt in niets verder onderzocht.

Overeenkomstig de hierboven uiteengezette beginselen, had het CGVS deze elementen minstens moeten onderzoeken, en had het zich niet mogen beperken tot het stellen dat verzoeker geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd of nieuwe documenten heeft aangebracht, noch dat hier geen elementen uit blijken die de kans op internationale bescherming groter maken, of enkel verwijzen naar het gegeven dat verzoekers zelfredzaamheid blijkt uit het gegeven dat hij twee jaar gewerkt heeft in China. Het CGVS heeft hiermee op volstrekt onzorgvuldige wijze verzoekers volgende verzoek onderzocht.

3.3. Ten slotte heeft het CGVS ook onzorgvuldig gehandeld doordat het heeft nagelaten verzoeker te horen, terwijl uit de motieven van de beslissing blijkt dat een verhoor noodzakelijk was om bepaalde elementen van verzoekers volgend verzoek te verduidelijken.

Verzoeker heeft reeds uiteengezet dat verschillende elementen aangaande zijn persoonlijke, familiale situatie in Kameroen drastisch gewijzigd zijn. Om zijn situatie correct te kunnen inschatten is het noodzakelijk dat verzoeker wordt gehoord om vervolgens zijn nood aan internationale bescherming zorgvuldig te kunnen inschatten met inachtneming van alle feitelijke elementen.

Bijkomend geeft verzoeker tijdens het interview bij DVZ op de vraag of hij politiek of religieus actief is in België, een antwoord dat, in het licht van de beschikbare landeninformatie, verder onderzoek vergt. Zijn antwoordt op vraag 18 luidt: [...]

Over hoe zijn contacten in België verlopen met Kameroeners die de afscheidingsbeweging steunen als zijn eigen engagement, is geen verder onderzoek verricht.

Verzoeker voegt hierbij enkele foto's toe waarop hij te zien is bij een manifestatie voor het Europees Parlement ter ondersteuning van de afscheiding van de Engelstalige regio's van Kameroen als ook foto's van verzoeker op een bijeenkomst met enkele leiders van hun onafhankelijkheidsstrijd in Brussel. Hierop

is een foto te zien van verzoeker met de bekende activist Mark BARATA die zijn boek voorstelt, net als een foto van verzoeker met een ander lid van de beweging.

Het getuigt van weinig zorgvuldigheid dat het CGVS geen verdere onderzoeksdaden heeft gesteld om deze elementen correct te kunnen inschatten, zoals bijvoorbeeld ook verzoeker te horen.

Dit is bovendien strijdig met artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet dat stelt dat de verzoeker minstens eenmaal wordt opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

Paragraaf 2, 3° van deze bepaling laat enkel een uitzondering op dit principe toe in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming indien het CGVS oordeel is dat het een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan DVZ verstrekte elementen. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het niet mogelijk was voor CGVS om tot een geldige beslissing te nemen op basis alleen van de elementen verstrekt door DVZ. Deze uitzondering kon dus geen toepassing vinden, en verzoeker had verhoord moeten worden over de nieuwe elementen die hij heeft aangebracht.

3.4. Uit het geheel van deze elementen blijkt dat het CGVS niet voldaan heeft aan haar samenwerkingsplicht noch aan de zorgvuldigheidsplicht. Er werd namelijk geen rekening gehouden met het geheel van elementen ter ondersteuning van het volgend verzoek, en het CGVS heeft nagelaten rekening te houden met algemene landeninformatie waar zij nochtans kennis van moet hebben. Ten slotte heeft het CGVS nagelaten verzoeker te verhoren, terwijl niet tot een geldige beslissing kon worden gekomen op grond van het dossier van DVZ alleen.

Hierdoor is de analyse van de nieuwe elementen die verzoeker heeft aangebracht, volstrekt onvoldoende.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“2) Foto's manifestatie + bijeenkomst.”.

2.3. Bij aanvullende nota van 15 juni 2023 brengt verzoeker volgende stukken middels URL-verwijzing bij:

“1) COI Focus 20 februari 2023, RÉGIONS ANGLOPHONES : SITUATION SÉCURITAIRE [...]

2) Global Centre for the Responsibility to Protect, Cameroon, 31 mei 2023 [...]

3) HRW, World Report 2023 Cameroon, Events of 2022 [...]”.

2.4. Bij aanvullende nota van 31 oktober 2023 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzing bij:

- COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie” van 20 februari 2023.

Beoordeling

3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

5. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, *“LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid”*, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnr. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat

die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, randnr. 44). Verder wordt elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoeker bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoeker ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37). De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans mutatis mutandis werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

6. Verzoeker beroept zich in onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming (tweede verzoek om internationale bescherming) deels op dezelfde asielmotieven als deze die hij reeds in het kader van zijn eerste verzoek heeft uiteengezet: dat hij bij terugkeer vermoord kan worden omwille van video's die online kwamen in China, het feit dat hij aan twee manifestaties deelnam in België en vanwege de oorlog in Kameroen. Verzoeker wijst daarnaast op wijzigingen in zijn familiale situatie, met name dat verzoekers jongere broer T.S.A. de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in België.

In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam verweerder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 260 181 van 6 september 2021. Verzoeker diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing.

Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft

de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dit verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

7. Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat verweerder heeft nagelaten hem te horen, terwijl uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat een verhoor noodzakelijk was om bepaalde elementen van verzoekers volgend verzoek te verduidelijken. Hij stelt bij de DVZ te hebben verklaard politiek actief te zijn in België en deel te hebben genomen aan twee manifestaties. Verzoeker wijst erop foto's te hebben toegevoegd waarop hij te zien is op een manifestatie bij het Europees Parlement en foto's van verzoeker op een bijeenkomst met enkele leiders van hun onafhankelijkheidsstrijd in Brussel (stuk 2, bij verzoekschrift).

Er dient op gewezen dat uit lezing van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidig volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker heeft geregistreerd en van hem een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen (verklaring volgend verzoek van 20 maart 2023, toegevoegd aan het administratief dossier). Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd om nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : (...) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.”.

Voorts dient erop gewezen dat aan verzoeker tijdens het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidige verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn verzoek al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring volgend verzoek van 20 maart 2023, p. 2).

Tot slot kan worden vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift eveneens nalaat om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen hij niet heeft kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissing.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift verwijst naar zijn verklaringen over zijn politieke activiteiten in België (verklaring volgend verzoek van 20 maart 2023, vraag 18) en de door hem bijgebrachte foto's dienaangaande (stuk 2, bij verzoekschrift) en meent dat een persoonlijk onderhoud diende te worden georganiseerd zodat hij hierover kon worden gehoord. Immers dient opgemerkt dat verzoeker zijn deelname aan twee manifestaties in België reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft aangebracht.

De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde foto's van deelname aan een manifestatie en bijeenkomst, werden reeds door verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming bij het CGVS neergelegd op datum van 20 november 2020. Verzoekers politieke activiteiten en de foto's die hij heeft neergelegd ter ondersteuning van zijn politieke activiteiten werden bijgevolg reeds onderzocht en beoordeeld in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming.

Bijkomend dient benadrukt dat het louter hernemen van zijn verklaringen en het opnieuw neerleggen van foto's niet kan beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Te dezen blijkt dat het bijzonder kleinschalige activiteiten zijn waarvan niet kan worden aangenomen dat hij omwille van zijn politieke daden in België in de negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou komen te staan.

8. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Kameroen regionaal erg verschillend zijn. De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

*“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.” dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgpa.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.”*

Dit blijkt tevens uit bijgebrachte update van de landeninformatie en analyse van de veiligheidssituatie, zoals gedaan in de aanvullende nota van verweerder van 31 oktober 2023.

Uit de motieven van de bestreden beslissing, die worden bevestigd door de actualisatie in de aanvullende nota van 31 oktober 2023, blijkt dat in de gegeven omstandigheden een onderzoek naar een intern vestigingsalternatief zich opdringt. *In casu* stelt verweerder als volgt:

“Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala, in de regio Littoral waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.”

Uit het voorgaande blijkt dat verweerder een negatieve beoordeling heeft gemaakt van de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's, vanwaar verzoeker afkomstig is.

Uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt evenwel dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit artikel 8 van de Richtlijn 2011/95/EU, waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vestigingsalternatief bij verweerder ligt. Voor verzoeker blijft de samenwerkingsplicht gelden met dien verstande dat hij in de mogelijkheid wordt gesteld om zijn opmerkingen te laten gelden met betrekking tot het voorgestelde vestigingsalternatief. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder een intern vestigingsalternatief in Douala voorstelt.

Bijgevolg dringt zich een onderzoek naar het intern vestigingsalternatief op.

Dit intern vestigingsalternatief moet zowel veilig als redelijk zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden met de algemene situatie in het vestigingsalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de verzoeker.

Met betrekking tot de bereikbaarheid van en de algemene situatie in Franstalig Kameroen oordeelt de verweerder in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.”

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen. Deze landeninformatie is dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie en ondersteunt de analyse van verweerder omtrent de veiligheidssituatie in Engelstalig en Franstalig Kameroen.

Inzake de middels het schrijven van 2 maart 2023 door verzoeker bijgebrachte landeninformatie (OCHA rapport, update 30/12/2022; HRW 11/08/2022 en World Report 2022; COI Focus 16/05/2022; US Citizen and Immigration Services 07/06/2022) motiveert de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Met betrekking tot de bijkomende attesten die u en uw raadspersoon aanbrengen – het OCHA situatierapport over Kameroen, het HRW-rapport van de gebeurtenissen in Kameroen in 2022, de COI Focus over de behandeling van terugkeerders in Kameroen, het rapport van de US Immigration Services over tijdelijke bescherming vanwege een aan de gang zijnde gewapend conflict – het argument dat de algemene veiligheidssituatie in uw land van herkomst dermate gewijzigd is dat u in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, moet immers worden opgemerkt dat de stukken die u aanbrengt geen aanwijzingen in deze zin bevatten. Integendeel, deze informatie maakt louter melding van bepaalde gegevens – de situatie in Engelstalig Kameroen, de belangrijkste gebeurtenissen in Kameroen van 2022, de houding van de autoriteiten ten aanzien van mensen die terugkeren naar Kameroen en de toekenning van tijdelijke bescherming door de overheid van de Verenigde Staten omwille van het aan de gang zijn van een gewapend conflict in de Engelstalige en Noordelijke regio van Kameroen – die volledig in het verlengde liggen van de eerdere beoordeling door het CGVS.”

Ook de overige in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie en de bij aanvullende nota van 15 juni 2023 aangebrachte landeninformatie (stukken 1-3, bij aanvullende nota van 15 juni 2023) bevestigt de inhoud van de door verweerder gehanteerde informatie en de hierop gebaseerde analyse. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Uit wat voorafgaat blijkt dat Franstalig Kameroen in hoofde van verzoeker als een veilig intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd.

Derhalve dient te worden nagegaan of het redelijk is voor verzoeker om zich in Franstalig Kameroen te vestigen.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht het volgende gesteld:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, in de regio Littoral. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt, zoals reeds omstandig werd gemotiveerd in de beslissing “Weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming” die werd genomen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, dewelke werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrestnummer 260181).”

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat zijn situatie ter plaatse gewijzigd is en aldus ook de mogelijkheid van een intern vestigingsalternatief. Hij wijst op zijn langdurig verblijf in België en contact met landgenoten die de afscheidingsbeweging steunen, de vlucht van zijn broer T.M. naar Nigeria, de precare situatie van zijn broers T.Z. en T.I. die in Douala verblijven en een manier zoeken om te kunnen vluchten wegens constante afpersing door de autoriteiten en de toekenning van subsidiaire bescherming aan zijn broer T.S.A..

Inzake het gegeven dat verzoekers broer T.S.A. in België de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend motiveert verweerder op goede gronden als volgt:

“Wat betreft uw verklaringen dat uw broer T.S.A. een subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen dient er op gewezen te worden dat elk verzoek om internationale bescherming steeds op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht dient te worden, rekening houdend met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Het feit dat uw broer een subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen wijzigt niets aan het feit dat u - die reeds een hoge mate van zelfredzaamheid vertoonde door alleen twee jaar als leerkracht Engels in China te werken, zonder enige kennis van de taal daar - zich wel kan vestigen in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, in de regio Littoral.

De beslissing “Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus” van uw broer S.A., genomen door het CGVS, die u voorlegde heeft eveneens geen invloed op bovenstaande vaststellingen.”

Verzoekers contacten met de afscheidingsbeweging werden reeds meegenomen in de beoordeling van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming en betreffen dus bezwaarlijk een nieuw element. Verzoeker heeft in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming geenszins aannemelijk gemaakt dat hij omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koesterde, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade liep.

Waar verzoeker stelt dat zijn broers T.Z. en T.I. Douala trachten te verlaten en verzoekers broer T.M. naar Nigeria is vertrokken, wordt vastgesteld dat verzoekers neef T.Y. nog steeds in Douala verblijft.

Ten overvloede herneemt de Raad dat in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat verzoeker in 2010-2011 gedurende 6 à 8 maanden in Douala heeft gewoond en dus bekend is met de stad, dat verzoeker een beetje Frans spreekt en dat hij, door middel van zijn reis naar en werkzaamheden tijdens zijn verblijf in China, heeft aangetoond zelfredzaam te zijn en zich te kunnen oriënteren en inwerken in een voor hem vreemde omgeving, waarvan hij de taal niet beheerste.

Gelet op het voorgaande kunnen de door verzoeker in het verzoekschrift aangebrachte elementen geen ander licht werpen op de omstandige motivering in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming die werd genomen in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, dewelke werd bevestigd door de Raad (arrest nr. 260 181), waaruit blijkt dat van verzoeker, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich in Douala vestigt.

9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning

als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Kosten

10. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS